

Живому жити

Микола Сингаївський

Живому жити – у моїй душі
і мовою любові розмовляти.
Ми, зяблику, з тобою не чужі,
прилинь сюди, – де народила мати.
Я знову чую
твій ранковий спів,
де цвітом – аж димить-цвіте черешня.
І так здалося, – наче крок ступив
у день зустрічний,
у життя прийдешне.